

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **UNI, s.r.o.**, so sídlom v Brezne, SNP 49, IČO: 31 639 411, zastúpeného advokátskou kanceláriou U. s.r.o., so sídlom v B., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. J. R., proti žalovaným **1/ M. K., 2/ J. K., 3/ A. K. a 4/ M. K.**, všetci bytom v P., žalovaní 1/ až 3/ zastúpení Advokátskou kanceláriou K. spol. s r.o., so sídlom v B., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. R. K., žalovaná 4/ zastúpená opatrovníčkou M. Š., bývajúcou v B., **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 7 C 65/2005, o dovolaní Advokátskej kancelárie K. spol. s r.o., so sídlom v B. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2012 sp.zn. 16 Co 414/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno uznesením z 29. októbra 2012 č.k. 7 C 65/2005-911 uložil právnemu zástupcovi žalovaných 1/ až 3/ Advokátskej kancelárii K. spol. s r.o., zaplatiť na účet Okresného súdu Brezno poriadkovú pokutu vo výške 500 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pojednávania vytyčované v prejednávanej veci (o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva) boli opakovane odročené z dôvodu ospravedlnenia sa právneho zástupcu žalovaných 1/ až 3/. Právny zástupca žalobcu, ako aj právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ boli preto vyzvaní, aby súdu oznámili voľné termíny za účelom nariadenia pojednávania tak, aby nedošlo k jeho zmareniu z dôvodu kolízie. Zároveň boli upozornení, že v prípade, ak nebudú na výzvu súdu v stanovenej lehote reagovať, môže im byť uložená poriadková pokuta. Napriek opakovanej výzve a poučení o možnosti uloženia poriadkovej pokuty, právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ nereagoval, voľný termín súdu neoznámil a jeho neoznámenie nijako neospravedlnil. Prvostupňový súd dospel k záveru, že týmto postupom právny zástupca žalovaných 1/ až 3/

hrubo sťažuje postup súdu pri zabezpečení spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a s prihliadnutím na závažnosť jeho konania mu uložil poriadkovú pokutu v hornej polovici zákonom stanovenej sadzby.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na odvolanie právneho zástupcu žalovaných 1/ až 3/, žiadajúceho napadnuté uznesenie pre jeho nesprávnosť zrušiť, uznesením z 20. decembra 2012 sp.zn. 16 Co 414/2012 prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Uviedol, že výklad hrubého sťaženia postupu konania je vecou posúdenia individuálneho prípadu. Vyžaduje brať do úvahy nielen konanie, úkon alebo iné, najmä pasívne správanie účastníka alebo inej osoby, ale aj to, či takouto skutočnosťou došlo k poruche v postupe súdu, ktorá má za následok neurobenie relevantného úkonu, príp. nerozhodnutie veci, ak už súd jej rozhodnutie mal pripravené, a len účastník, alebo iná osoba zmarila toto rozhodnutie. Neuposlúchnutie príkazu súdu (výzvy súdu), ktorý je v súlade s účelom konania (§ 1 O.s.p.) a potrebou riadne pripraviť prejednanie a rozhodnutie veci, je aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne hrubým sťažením postupu konania.

Keďže v danej veci právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ bol opakovane vyzvaný na predloženie voľných termínov, kedy by bolo možné vo veci vytýčiť pojednávanie a na tieto výzvy nereagoval, stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ neuposlúchol príkaz súdu, čím hrubo sťažuje postup konania. Považoval preto uloženie poriadkovej pokuty za dôvodné a jej výšku za primeranú k spôsobu pasívneho správania sa právneho zástupcu žalovaných 1/ až 3/.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ Advokátska kancelária K. spol. s r.o., so sídlom v B.. Žiadal napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že odvolací súd rozhodoval o jeho odvolaní bez toho, aby predtým postupoval podľa § 211 ods. 1 O.s.p. a vyzval ho na doplnenie chýbajúcich náležitostí, nakoľko ani prvostupňový súd tak podľa § 209 ods. 1 O.s.p. neučinil. Dovolateľ očakával, že bude vyzvaný, aby odstránil vady svojho neúplného odvolania. Keďže súdy tak neurobili, postupovali nesprávne a zaťažili konanie vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalobca ani žalovaní 1/ až 4/ sa k predmetnému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o uložení poriadkovej pokuty. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne vylučuje možnosť podať dovolanie v prípade, ak ide o uznesenie o poriadkovej pokute, bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania preto podľa tohto ustanovenia neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie

z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Existencia žiadnej z označených väd však dovolacím súdom nebola zistená.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že postupom odvolacieho súdu, ktorý ho nevyzval podľa § 211 ods. 1 O.s.p. na doplnenie náležitostí jeho odvolania, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, treba uviesť, že právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ podal proti prvostupňovému uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty odvolanie, v ktorom sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil pre jeho nesprávnosť.

Okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia úplne jasne a zrozumiteľne uviedol skutkové zistenia, z ktorých vychádzal a aké právne závery z týchto skutkových zistení vyvodil. Ak teda dovolateľ v odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, bolo z neho vzhľadom na jeho povahu zjavné, že ním môže napádať len správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých okresný súd svoje rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty založil. Odvolací súd preto zvoleným postupom, ktorým preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z vecného hľadiska a dal odpoveď na otázku, prečo ho považoval za vecne správne bez toho, aby dovolateľa vyzval na doplnenie odvolania v zmysle § 211 ods. 1 O.s.p., neodňal dovolateľovi možnosť konať pred súdom. Napokon, dovolateľovi ako osobe znalej práva nič nebránilo uviesť argumenty, pre ktoré považoval uznesenie okresného súdu za nesprávne.

Možno teda uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. nevyplýva a že v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný

prostriedok Advokátskej kancelárie K. spol. s r.o. preto odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.

V dovolacom konaní procesne úspešným účastníkom vzniklo právo na náhradu trov konania proti dovolateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. septembra 2013

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

